

Vendim nr. 278, datë 30.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese
Ilir Toska, Anëtar
Genti Ibrahimi, Anëtar

në datën 30.07.2026 mori në shqyrtim paraparak kërkesën nr. 12 (S) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **SOKOL PETRITI**

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-4647 (506), datë 21.11.2024 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjo i relatorin e çështjes Genti Ibrahimi, shqyrtoi kërkesën dhe dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka qenë ortak i vetëm dhe administrator i shoqërisë “Brual” sh.p.k. (*shoqëria*). Në datën 15.08.2002, gjatë një kontrolli tatimor në filialin e shoqërisë në Durrës, Drejtoria Rajonale e Tatimeve (*DRT*), Durrës ka konstatuar se çmimi i deklaruar i produkteve (pllaka) ishte më i ulët sesa çmimi real i shitjes në treg. Për këtë shkak, bazuar në ligjin nr. 7928, datë 27.04.1995 “Për tatimin mbi vlerën e shtuar”, shoqëria është ngarkuar me një detyrim tatimor në vlerën 8.680.953 lekë. Pas kundërshtimit administrativ të shoqërisë, me aktin administrativ nr. 1277/1, datë 06.11.2002 të DRT-së, Durrës, detyrimi tatimor është rivlerësuar në shumën 6.647.810 lekë. Ky akt është lënë në fuqi edhe nga Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve.

2. Shoqëria ka kundërshtuar gjyqësisht aktin administrativ dhe Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 1028, datë 06.06.2003, ka pranuar padinë, ka anuluar aktin administrativ dhe ka detyruar organin tatimor për të kryer korrigjimet përkatëse. Në rigjykimin e çështjes, Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 116, datë 15.03.2007, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke plotësuar dispozitivin e vendimit në të cilin shoqëria “Brual” sh.p.k. zëvendësohej me kërkuesin, për shkak të prishjes dhe likuidimit të shoqërisë me vendimin e datës 16.02.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Në vijim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 778, datë 29.04.2010, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së apelit.

3. Me kërkesë të kërkuesit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit nr. 236, datë 14.05.2007, për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit të saj nr. 1028, datë 06.06.2003. Pavarësisht kërkesave të Zyrës së Përmbaarimit Durrës, DRT-ja, Durrës, me shkresën nr. 5122, datë 18.04.2014, ka refuzuar ekzekutimin, me arsyetimin se vendimi gjyqësor nuk dispononte për kthimin e ndonjë shume. Në datën 10.12.2014, me kërkesë të kërkuesit, përmbaaruesi gjyqësor ka pezulluar ekzekutimin, bazuar në nenin 615, shkronja “b”, të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*), deri në zhdukjen e shkakut të pezullimit.

4. Në datën 12.12.2014 kërkuesi i është drejtuar gjykatës me padi kundër DRT-së, Durrës, duke kërkuar kthimin e shumës 6.647.810 lekë, si pasojë e anulimit të aktit administrativ nr. 1277/1, datë 06.11.2002, si dhe pagimin e kamatëvonesave. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Durrës, me vendimin nr. 393, datë 27.03.2015, ka pranuar pjesërisht padinë, duke detyruar DRT-në, Durrës t’i kthente kërkuesit shumën 6.647.810 lekë, si dhe t’i paguante kamatëvonesat në shumën 3.512.119 lekë, të llogaritura nga data kur vendimi nr. 1028, datë 06.06.2003 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës kishte marrë formë të prerë.

5. Për ankimin e DRT-së, Durrës dhe të Avokaturës së Shtetit, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr.1751, datë 26.04.2017, ka ndryshuar vendimin e gjykatës administrative të shkallës së parë dhe ka rrëzuar padinë e kërkuarit. Sipas saj, padia ishte parashkruar, pasi ishte paraqitur tej afatit ligjor 3-vjeçar të parashikuar nga neni 115 i Kodit Civil, duke vlerësuar se vendimi gjyqësor i themelit kishte marrë formë të prerë më 15.03.2007, ndërsa padia ishte ngritur në vitin 2014.

6. Pas rekursit të kërkuarit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-4647 (506), datë 21.11.2024, ka prishur vendimet e të dyja gjykatave administrative më të ulëta dhe ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes, me arsyetimin se kërkuari ka paraqitur një padi që nuk mund të ngrihet. Sipas Kolegjit Administrativ, detyrueshmëria e vendimit gjyqësor të formës së prerë për DRT-në, Durrës nuk vihej në diskutim, pasi ai përbënte titull ekzekutiv dhe ishte i detyrueshëm për zbatim sipas nenit 451/a të KPC-së. Megjithatë, sipas tij, nuk mund të nisej një proces i ri gjyqësor për rregullimin e pasojave të këtij vendimi, ndërsa kërkuari mund t'i realizonte të drejtat e tij vetëm përmes procedurave përmbarimore.

7. Në datën 15.05.2026 kërkuari i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, duke kundërshtuar vendimin e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë. Ky ankim, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 29.05.2026.

II

Pretendimet e kërkuarit

8. **Kërkuari**, në mënyrë të përmblodhur, ka parashtruar se i është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor* në aspektet e:

8.1. *Së drejtës së aksesit në gjykatë dhe standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë, pa shkak ligjor, ka vendosur pushimin e gjykimit dhe nuk u ka dhënë përgjigje shkaqeve të rekursit. Ajo gjykatë duhet të kishte shqyrtuar gabimet ligjore dhe faktike të Gjykatës Administrative të Apelit, e cila kishte ndryshuar cilësimin juridik të padisë për sa i përket shkakut dhe bazës ligjore të saj, si dhe nuk kishte marrë në konsideratë provat e vlerësuara nga gjykata administrative e shkallës së parë. Kërkuari i është drejtuar gjykatës administrative pikërisht për shkak të refuzimit të organit tatimor për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, pavarësisht kërkesave të përsëritura të përmbaruesit gjyqësor. Për pasojë, atij i është cenuar edhe *e drejta për rehabilitim dhe/ose*

zhdëmtim për shkak të veprimeve ose mosveprimeve të paligjshme të organeve shtetërore, të garantuar nga neni 44 i Kushtetutës.

8.2. Së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, pasi procesi gjyqësor për kthimin e shumës ka zgjatur mbi 20 vjet, nga viti 2003, kur është shfuqizuar akti administrativ i DRT-së, Durrës, deri në datën 21.11.2024, kur është dhënë vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkesës

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private ose publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara nga Kushtetuta. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore për shqyrtimin paraprak të kërkesës.

10. Kolegji vë në dukje se kriteret paraprake të pranueshmërisë së kërkesës janë të natyrës kumulative, ndaj mjafton mosplotësimi qoftë edhe i njërit prej tyre që kërkesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes, Kolegji mund të verifikojë një ose më shumë prej këtyre kriterëve, pa qenë i detyruar të ndjekë një radhë të paracaktuar të analizës. Mospërbushja e njërit prej tyre, me pasojë moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, e bën të panevojshëm verifikimin e kriterëve të tjera. Mbi këtë bazë, në rastin konkret, Kolegji çmon të ndalet në kriterin e legjitimitimit *ratione temporis*.

11. Kolegji vëren se, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, ankimi kushtetues individual paraqitet brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në jurisprudencën e saj Gjykata është shprehur se, kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet ajo në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore

dhe publikimit në faqen zyrtare (*shih vendimin nr. 42, datë 19.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, duke iu referuar edhe jurisprudencës së Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*shih Ibrahim dhe të tjerë kundër Shqipërisë, datë 14.01.2025, § 13*), Gjykata ka theksuar se i takon, në radhë të parë, Gjykatës së Lartë të sigurojë që në dosjen e çështjes të ketë prova për datën e dorëzimit të vendimit për palët dhe se barra e provës në këtë drejtim nuk mund t'i ngarkohet kërkuarit (*shih vendimin nr. 69, datë 06.11.2025 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka pohuar gjithashtu se detyrimi për njoftimin e vendimit të arsyetuar u takon gjykatave të zakonshme dhe se, kur individ ka lënë të dhënat elektronike të kontaktit, momenti i konstatimit të cenimit konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar i njoftohet atij elektronikisht (*shih vendimin nr. 72, datë 16.06.2026 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në çështjen konkrete, Kolegji konstaton se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë mban datën 21.11.2024, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 15.05.2026. Në kërkesën drejtuar Gjykatës, kërkuari ka pretenduar se ka marrë dijeni për vendimin vetëm përmes shkresës së datës 21.01.2026, pas kërkesës së tij për informacion, pasi Gjykata e Lartë nuk ia kishte dërguar vendimin e arsyetuar në adresën elektronike të deklaruar prej tij, konkretisht atë të studios ligjore “R&K”. Megjithatë, nga informacioni i dërguar nga Gjykata e Lartë, rezulton se vendimi i saj i arsyetuar është dërguar në datën 06.02.2025 në këtë adresë elektronike.

13. Në këto kushte, Kolegji çmon se shkresa e datës 21.01.2026 nuk mund të konsiderohet si momenti i marrjes dijeni për vendimin e kundërshtuar për efekt të llogaritjes së afatit të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës. Ndryshe nga rastet kur në dosjen gjyqësore mungojnë prova për njoftimin e vendimit palës ose përfaqësuesit të saj, në rastin konkret rezulton se vendimi i Gjykatës së Lartë i është njoftuar përfaqësuesit të kërkuarit në datën 06.02.2025 (*shih paragrafin 12 të vendimit*). Për rrjedhojë, kërkesa e mëvonshme e kërkuarit për informacion dhe përgjigja e Gjykatës së Lartë ndaj saj nuk mund të përcaktojnë një moment të ri të marrjes dijeni dhe as të sjellin fillimin e një afati të ri për paraqitjen e ankimit kushtetues individual.

14. Për sa më sipër, duke mbajtur në konsideratë se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë i është njoftuar përfaqësuesit të kërkuarit në datën 06.02.2025, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 15.05.2026, Kolegji vlerëson se nuk plotësohet kriteri i legjitimitetit *ratione temporis*, pasi nuk është respektuar afati ligjor 4-mujor i parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës. Për shkak të natyrës kumulative të kriterëve të pranueshmërisë, ky konstatim e bën të panevojshëm shqyrtimin e kriterëve të tjera.

15. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “ç”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.